

Huiselijk detail op dikke laag verf

CACHE-CACHE

MATHIEU CHERKIT

Waar Albada Jelgersma,

Lijnbaansgracht 318

Te zien t/m 19/10

Al zeker tien jaar schildert Mathieu Cherkit niets anders dan zijn directe omgeving: zijn huis. Dat klinkt saai, want hoe lang kunnen je keuken, je trap, je hal eigenlijk bekoren? Heel lang, bewijst Cherkit.

Jarenlang schilderde hij het rommelige familiehuis in Saint-Cloud (Parijs). Hij heeft er zeker 190 schilderijen van gemaakt. Onlangs is hij verhuisd, dus dat is best nieuwswaardig voor de volgers van zijn werk. Hij heeft eerst het nieuwe huis zelf geschilderd – zou hij de radiator in de keuken omwille van zijn schilderkunst feloranje hebben geverfd? – en is daarna een nieuwe reeks schilderijen begonnen. Een selectie daarvan is nu te zien bij galerie Albada Jelgersma.

Het is een grote verandering dat in dit nieuwe huis minder rommeltjes liggen, maar verder houdt Cherkit consequent vast aan zijn werkmethode. Eerst brengt hij dikke, dikke lagen verf aan op het doek. Als je de zijkant bestudeert, zie je kanjers van onderlagen; zwart, groen, blauw.

Slechts één detail

Als hij alles helemaal vol heeft geplamuurd, schildert hij iets uit zijn huis. Een hoekje van de woonkamer, een doorkijkje vanuit zijn atelier, het

→ Een hoekje uit het huis van schilder Cherkit. FOTO GALERIE ALBADA JELGERSMA

Hoe lang kunnen schilderijen met een keuken, trap of hal bekoren? Heel lang

raam van de keuken. Soms zou je kunnen twifelen uit welke tijd dit interieur komt, zo tijdloos lijkt het dan, tot een printer of een Nespresso-apparaat je weer in het nu brengt.

Geestig genoeg beschildert hij ook de uitstekende delen van die dikke onderlagen; de meloen op de keukentafel lijkt daardoor een stukje buiten het schilderij te steken.

Hoewel de verf er dik op ligt, hebben zijn schilderijen vrij weinig reliëf. Behalve dat de verf ongestadig op bepaalde plekken kraakt en rimpelt door het drogen. Cherkit houdt van die onvoorspelbaarheid.

Zijn eigen voorkeuren zijn al even onnavolgbaar, waardoor je wel twee, vier, zes keer moet kijken om te zien hoe het schilderij in elkaar zit. Het gaat namelijk niet om het afbeelden van zijn huis, maar om het maken van een schilderij, om compositie, kleur, verf.

Hij smijt perspectieven op het doek, waardoor het je gaat duizelen. Hij voegt kleuren toe, en vormen. Een saai donker stukje achter in de hal wordt daardoor een sprankelend geometrisch-abstract hoekje.

Toen dat schilderij omwaaide en op verfkwesten landde, maakte hij van de nood een deugd en schilderde hij een steel aan de zwarte klodder: ook op het schilderij ligt er nu een kwast op de grond. Prettig wel, die nonchalance.

Cherkit legt zich misschien een beperking op als het om onderwerpkeuze gaat, maar binnen die kaders ademt zijn werk een en al vrijheid.

Sophia Zürcher